

SESSION DE 2006

**concours externe
de recrutement de professeurs certifiés
et concours d'accès à des listes d'aptitude (CAFEP)**

**section langues vivantes
étrangères ~~et~~ néerlandais**

épreuve de traduction

Durée : 5 heures

L'usage de tout ouvrage de référence, de tout dictionnaire et de tout matériel électronique est rigoureusement interdit.

N.B. : *Hormis l'en-tête détachable, la copie que vous rendrez ne devra, conformément au principe d'anonymat, comporter aucun signe distinctif, tel que nom, signature, origine, etc. Si le travail qui vous est demandé comporte notamment la rédaction d'un projet ou d'une note, vous devez impérativement vous abstenir de signer ou de l'identifier.*

Tournez la page S.V.P.

VERSION

Gokken is spannend omdat de kans op mislukken groter is dan op slagen. Winst is uitzondering en daarom begeerlijk. De bank wint altijd, de speler een enkele keer. De speler wil de bank laten springen. De mens blijft in opstand tegen zijn lot. Wie in zijn leven veel gokt met hoge inzet en vaak wint krijgt later geheid een biografie. Wie uitblinkt in mislukking misschien ook. In beide gevallen is er sprake van een ongewoon succes. We staan paf, we zijn jaloers, met de brekebeen hebben we diep medelijden, maar het resultaat laat ons eigenlijk betrekkelijk koud. Wat ons interesseert is het moment tussen de sprong en de val. Wat we willen is : onze adem inhouden met degene die daar door de ruimte zweeft, onwetend van wat komen gaat. De uitvinder heeft stiekem het spaargeld van zijn arme oude moedertje gebruikt om een prototype te maken. Zal hij haar straks wenend om de hals moeten vallen en haar zijn misdaad bekennen onder duizend verontschuldigungen of kan hij haar duizendvoudig terugbetalen? Komt alles meteen al goed, of moet onze held nog meer tegenslag het hoofd bieden voor hij het walhalla van de biografie bereikt?

Daar zit een rare dubbelzinnigheid. Krijgt iemand een biografie, dan is bekend dat alles op zijn pootjes terecht komt. De held wordt beroemd, al gaat hij dood. De lezer verkeert dus niet helemaal in dezelfde spanning als de held. De lezer weet, de held niet. We roepen bij wijze van spreken "Kijk uit, achter je !" maar het verleden staat geen interactiviteit toe. Je ziet het misgaan en moet met lede ogen toekijken hoe het noodlot, dat jij allang had zien komen, zich voltrekt. Alle ingrediënten voor de mislukking zijn gegeven, waarom ziet die stumper het zelf niet? Is hij blind? Voor het gemak vergeten we even dat de biograaf, beter dan wie ook de afloop kennend, de selectie van de betekenisvolle gegevens daarop heeft aangepast. Ik trap daar allang niet meer in. Een biografie die klopt, die alles verklaart, is bij mij verdacht.

Nelleke NOORDERVLIET, *Een plaats voor de geestdrift*,
Amsterdam, Augustus, 2004, p. 84-85.

THÈME

Un seul geste, et l'homme serait mort. Le tuer n'était rien : c'était le toucher qui était impossible. Et il fallait frapper avec précision. Le dormeur, couché sur le dos, au milieu du lit à l'euro péenne, n'était habillé que d'un caleçon court, mais, sous la peau grasse, les côtes n'étaient pas visibles. Tchen devait prendre pour repères les pointes sombres des seins. Il savait combien il est difficile de frapper de haut en bas. Il tenait donc le poignard la lame en l'air, mais le sein gauche était le plus éloigné : à travers le filet de la moustiquaire, il eût dû frapper à longueur de bras, d'un mouvement courbe comme celui du swing. Il changea la position du poignard : la lame horizontale. Toucher ce corps immobile était aussi difficile que frapper un cadavre, peut-être pour les mêmes raisons. Comme appelé par cette idée de cadavre, un râle s'éleva. Tchen ne pouvait plus même reculer, jambes et bras devenus complètement mous. Mais le râle s'ordonna : l'homme ne râlait pas, il ronflait. Il redevint vivant, vulnérable ; et, en même temps, Tchen se sentit bafoué. Le corps glissa d'un léger mouvement vers la droite. Allait-il s'éveiller maintenant ! D'un coup à traverser une planche, Tchen l'arrêta dans un bruit de mousseline déchirée, mêlé à un choc sourd.

André MALRAUX, *La Condition humaine*, Folio/Gallimard, Paris, 1997, p. 11.